

at man med Hensyn til dette Forhold kunde samle saa stort et Flertal til Fordel for de private Skoler som muligt. Hvis man følger Flertallets Indstilling og lader de 300 Kr. blive flydende, saaledes at Lærerne ved de offentlige Skoler faa 6 Kr. pr. Barn, han underviser, vil jo ingen Lærer ved den offentlige Skole miste nogen Del af sin Løn, for Børneantallet er inde under de 50 Børn. Som vi nu have afstemt Spørgsmaalet om Børneantallet i Skolerne, kan en Lærer undervise 75 Børn. Man kan altsaa fra en saadan Lærer fratage 25 Børn, før det rammer ham personlig. De Skolepenge, der ville blive anvendte til disse 25 Børn, ville blive ubetalte af Kommunekassen. Det er først, naar han kommer under de 50 Børn, at Læreren mister 6 Kr. pr. Barn, og det er et meget lille Afsvæb i hans Løn. Måske har 30 Børn, mister han saaledes kun 170 Kr. — for at nævne et Eksempel. Og det forekommer mig at være ret rimeligt, at en Lærer dog har nogen Tølelse af, at han har Interesse i at holde saa mange Børn i Skolen som vel muligt. Naar jeg er gaaet med til Forslagene under Nr. 78 og 79, der forandrer Bestemmelserne i den bestaaende Lovgivning og paabyder, at det skal betragtes som en Skole, naar en Lærer underviser 10 Børn, eller under andre Forhold, naar en Kredss af Forældre samle sig om en Lærer, der underviser over 20 Børn, saaledes at en saadan Undervisning, hvis Børneantallet gaar derover, skal betragtes som en selvstændig Skole, og da gaa ind under de Bestemmelser, der her træffes med Hensyn til de hygiejniske Forhold — naar jeg er gaaet med til dette vil jeg dog sige, at det ikke kan nægtes, at det er en Forandring ved bestaaende Forhold. Som det er nu efter den bestaaende Lovgivning, kan man jo have saa mange Børn, man vil, naar man blot kommer ind under Loven af 2den Maj 1855, idet Undervisningen betragtes som Hjemmeundervisning. Ude paa Landet kan en Lærer undervise saa mange Børn, det skal være, uden at det betragtes som selvstændig Skole, men han skal møde med Børnene en eller to Gange om Aaret til Overhøring i den offentlige Skole, naar det forlanges. Det er kun, naar en Lærer i Henhold til Loven af 30te September 1864 selv kræver sin Skole betragtet som Skole og kræver, at Skole-

kommissionen skal afholde Eksamen og Overhøring paa hans Skole, at der skal være et Antal af 10 Børn i den. Men som sagt, jeg har ment at kunne gøre disse Indrømmelser, naar man i øvrigt kunde blive enig om at gennemføre de Bestemmelser, som her foreslaas til Fordel for den private Skoleundervisning, der her er Tale om. Det Princip, der er bevaret i dette Skolelovsforslag er jo det samme som det, vor hele Skolelovgivning hidtil har hvilet paa, at Staten kræver Undervisningspligt, som fuldstændig overlades til Forældrene, hvor de ville lade deres Børn undervise, enten i offentlige eller private Skoler, eller om de selv ville undervise dem. Under Sagens første Behandling havde vi jo en længere Forhandling om en fælles tvungen Stats-skole. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amtis 2den Valgfreds (Klausen) sendte jo forleden i sit Foredrag en venlig Tanke til denne hans Indlingside, men det glæder mig at konstatere, at ikke et Medlem af Udvalget har stillet noget Forslag, der gaar i den Retning. Man er enig om at bevare den nuværende Tilstand, men for at det ikke skal staa som en Ket paa Papiret, at enhver kan lade sine Børn undervise, hvor han vil, er Udvalgets fikke Flertal entigt om, at de private Skoler kunne kræve 6 Kr. aarlig i Skolepenge for hvert Barn, der undervises i disse Skoler, naar de fuldføre de Bestemmelser, som Forslaget i det hele kræver af de private Skoler.

Det Spørgsmaal, der under dette Afsnit jærlig stiller det Mindretal, hvortil jeg hører, fra Flertallet, er det, der berøres i Lovforslagets § 26, og som gaar ud paa, at Statskassen i Fremtiden skal udbetale Kjøbenhavns Kommune 170,000 Kr. aarlig. Den ærede Ordfører mente, at det var en simpel Retfærdighedshandling at give Kjøbenhavns Kommune disse Penge, naar man efter det foreliggende Lovforslag af Statskassen hvede Bidrag til samtlige andre Kommuner. Deri kan jeg ikke give den ærede Ordfører Ret. Sagen er nemlig den, at dette Spørgsmaal vilde være et helt andet, dersom vi stode over for et Skolelovsforslag, der berørte samtlige Kommuner her i Landet, Kjøbenhavns Kommune indbefattet. Men det Forslag her foreligger, vedrører ikke, hvad enten man følger Ministerens eller Flertallets Af-